— Καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λεβαδείας, ἀπό τινος χρόνου ἐπικρατεῖ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ ἰδίως ἐν τῇ συνοικίᾳ Λυκοχωρίου, ἡ νόσος δυσεντερία, ἧς ἕνεκεν ἀπεβίωσαν δέκα περίπου ἄνθρωποι ἐν μικρῷ χρονικῷ διαστήματι.

— Τοῦ χθὲς ἀρκινομένου ἐξ Ἀθηνῶν ἐνταῦθα λεωφορείου ὁ δεξιὸς ὀπίσθιος τροχὸς ἐθραύσθη ἡμίσειαν περίπου ὥραν ἔξωθι τῆς πόλεως Θηβῶν. Εὐτυχῶς οὐδεὶς τῶν ἐν αὐτῷ ἐπιβατῶν ἔπαθέ τι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀναγκάσθησαν νὰ ἔλθωσιν πεζῇ μέχρις ἐνταῦθα. Συμβουλεύομεν τὸν κ. Κατσίμπαλην νὰ φροντίσῃ ὡς τάχιστα, ἵνα ἀντικατασταθῇ διὰ νέων τὰ δύο μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει πεσαθρομένα λεωφορεῖα πρὸς πρόληψιν σπουδαιοτέρων καὶ λυπηροτέρων ἐνδεχομένων.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Ἐξ Ἀθηνῶν. — Ἡ «Ὥρα» ἀγαπῇ νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὡς φιλόρεσκον γραίδιον δύναται νὰ ἐξαίρῃ ἕνα ἀγόρι-την φωτογράφον, γνώσκοντα τὴν τέχνην νὰ ἐκδίδῃ κολακευτικὰ ἀντίτυπα. Εὐγνωμονοῦμεν ἀληθῶς καὶ ἡμεῖς τῷ ἀγαθῷ Ἀμπούτ, ὅστι βαρέως φέρει τὴν Ἑλλειψιν τοῦ τουρκικοῦ νομίσματος.

— Ὁ «Πρωϊνὸς Κῆρυξ» ἀνακινωνίσκεται ὅτι ὁ συντεγματικὸς μακαρίτης Ὄθων εἰς οὐδὲν ἐλογίσατο τὸν ὅρκον του κατὰ τὸ ἔτος 1854 ὅτε καὶ διπλωματικῶς καὶ στρατιωτικῶς ὑπηρέτησε τὴν Ἑλλάδα κατὰ τῶν ἐχθρῶν της. Ἀληθῶς ὁ Ὄθων ἦν μέγας διπλωμάτης, διότι πᾶν κίβδηλον νόμισμα παρίστα μὲ μεγάλην ἀξίαν τῷ ἀγαπητῷ του λαῷ, τοῦ ὁποίου καὶ χαρᾶς δέκρυα ἀπέσπα ἡ μεγαλειότης ἀνακτόρων ξηρίζομένων κατὰ τὰς τέσσαρας γωνίας ὑπὸ φαύλων, κολάκων, κούφων καὶ λησταῖν. Ὁ καλὸς κῆρυξ θάπτει τέλος τὰς τοσὰν ἀγαθὰς ἀναμνήσεις του ἄνευ τινὸς λόγου ἐπικηδείου. Συνυξῶμεν τῇ συναδέλφῳ ὀλιγωτέραν χρῆσιν τοῦ ζήθου.

Ἡ «Συνταγματικὴ» εὑρίσκει τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Κουμουνδούρου λίαν εὐχάριστον. Μόνον ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν κ. Ἀντωνόπουλος γεννᾷ ἀνωμαλίας τινάς, καὶ δέον νὰ λείψῃ, ἵνα οὕτω, ἐπέλθῃ πλήρης ἡ ἐσωτερικὴ εὐημερία τοῦ τόπου.

Ἡ «Παλιγγενεσία» φαίνεται λίαν ἀγνώμων πρὸς τὸν προστάτην της κ. Τηνόπουλον, τὸν ἐνεργήσαντα ἐκ Κερκύρας σύμφωνα μὲ τὰς διαθέσεις τοῦ Ἐθνικοῦ πνεύματος ὡς μαρτυρεῖ ἡ Ἀλήθεια.

Ἐκ Χαλκίδος. — Ἡ «Εὔβοια» διὰ κεραυνοβόλου ἄρθρου κάμνει ἔκκλησιν εἰς τὸν Λαὸν κατὰ τῆς προδοτικῆς κυβερνήσεως Κουμουνδούρου. Ἴδωμεν ὁποῖα ἔσονται τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργηθησομένων νέων ἐκλογῶν.

Ἐκ Πατρῶν. — Ὁ «Γερμανὸς» μακαρίζει τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, ἥτις πύτύχησε ν' ἀπολαύσῃ πλησίον της τὸν ἀπόστολον Μακράκην. Ἀυπούμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος διότι ἡ Τουρκία δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ τὴν δύναμιν τῆς μαγευτικῆς ῥάβδου του, ἐφ' ὅσον ἄλλη τις ἐφημερὶς δὲν ἀναγγέλλει ὅτι εἶδε τὸν ἀπόστολον Μακρόκην κατερχόμενον μετὰ οὐρανίων φανῶν τοῦ ὄρους Σινᾶ.

ΣΠΑΡΤΗ 22 Ἰουνίου. Ὁλόκληρος ἡ πόλις διατελεῖ εἰσέτι ὑπὸ τὰς φοβερὰς ἐντυπώσεις, ἃς διήγειρεν φρικωδὲς κακούργημα διαπραχθὲν εἰς τὸ χωρίον Ἄρνη τοῦ δήμου Φελλίας. Νεᾶνις δεκαεπτάετις ἐξαισίου καλλονῆς ἠγάπα νέον τινα συγχωρικόν της παρ' οὗ ἐνόμιζε ὅτι ἀνταγαπᾶτο. Οἱ γονεῖς των ὅμως κατ' οὐδένα λόγον ἤθελον ν' ἀκούσωσι περὶ συνοικεσίου. Ὅθεν ὁ νέος ὑπεσχέθη εἰς τὴν κόρην νὰ λάβῃ αὐτὴν κρύφα καὶ νὰ τὴν ὁδηγήσῃ εἰς τὸν Βωμόν. . . . Ἀντὶ ὅμως νὰ λάβῃ ἱερέα, εἰδοποίησε δωδεκάδα φίλων του ὅτι θὰ ὁδηγήσῃ τὴν δυστυχῆ κόρην ἔξω τοῦ χωρίου ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι θὰ νυμφευθῇ αὐτὴν καὶ παρήγγειλε αὐτοὺς νὰ συναχθῶσι ἐκεῖ διὰ νὰ διασκεδάσωσι. . . . Ἐπελθούσης τῆς νυκτὸς ἡ δυστυχὴς κόρη ὑπὸ τῆς φωνῆς τοῦ ἔρωτος ἐλκυνομένη ἔρχεται εἰς τὸ ὁρισθὲν μέρος· ἀλλ' ὁποία ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς της ὅτε ἀντὶ τοῦ ἐραστοῦ της μόνου εὗρεν τὴν πληθὺν τῶν φίλων του οἵτινες πάραυτα περικυκλώσαντες αὐτὴν τὴν ὡδήγησαν εἰς μέρος κατέλληλον. . . Ἡ δυστυχὴς κόρη ἐπὶ δύο ἡμέρας ὑπέστη τὸ πένδεινα. Ὡς νὰ μὴ ἤρκει δὲ ἡ οἰκτρὰ ἀτίμωσίς της οἱ φοβεροὶ κακοῦργοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἴχνος τοῦ ἐγκλήματός των, ἐρώνευσαν αὐτὴν καὶ εἶτα ὡδήγησαν ἔξω τῆς οἰκίας της. Φοβερὰ εἶναι ἡ ἐντύπωσις ἣν ἐνεποίησε τὸ κακούργημα τοῦτο ἐνταῦθα· ἀμέσως ἐπελήφθη ἡ ἀνάκρισις καὶ συνέλαβεν τέσσαρας τῶν κακούργων μετὰ τοῦ ἀλιτηρίου ἐραστοῦ· καὶ ὅμως τίς θὰ τὸ πιστεύσῃ ἡ εἰσαγγελία ἀπέλυσε τοὺς τέσσαρας καὶ ἐφυλάκισε μόνον τὸν ἐραστὴν ὅστις ἀνακρινόμενος εἶπεν ὅτι ἡ κόρη ἐκουσίως ἠκολούθησεν αὐτὸν ἵνα τὴν νυμφευθῇ, ἐκεῖ δὲ ἐκάθησε πλησίον του ἐξερωτησοκρότησε τὸ ὅπλον του καὶ τὴν ἐρόνευσε!! Πιστεύομεν ὅτι ἡ ἀνάκρισις θὰ ἐνεργήσῃ δραστηρίως καὶ αὐστηρότατα τὰς ἀνακρίσεις της πρὸς ἀνακάλυψιν ὅλων τῶν ἐνόχων, διότι ὑπάρχουσι ἐγκλήματα τὰ ὁποῖα ἐπὶ τοσοῦτον διεγείρουσι τὴν ἀγανάκτησιν, ὥστε οὐδὲν ἕτεραν αἰσθημα πλέον χωρεῖ ἢ τὸ τῆς αὐστηρᾶς τιμωρίας.

— Ἐξ ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας τῆς Μερίμνης γίνεται γνωστὸν ὅτι ἐσχάτως ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐσφάγη βοῦς ἔγκυος, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς ὁποίας εὑρέθη μόσχος μὲ κεφαλὴν ἀνθρωπίνην. Δύο Ἕλληνες ὑπήκοοι ἠγόρασαν τὸ παράδοξον τοῦτο τέρας, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ν' ἀποστείλωσιν αὐτὸ εἰς τὸ ἐνταῦθα φυσιολογικὸν Μουσεῖον. Ἡ ἐπιτάπιος ὅμως ἀρχὴ ἠκύρωσε τὴν ἀγορὰν καὶ ἠγόρασε τὸ τέρας δι' ἰδίων λογαριασμῶν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ κτῆμα τῶν ἀδελφῶν Ῥούκη, κείμενον ἐν τῷ χωρίῳ Σμιᾶ τῆς Εὐβοίας, ὑπάρχει ἄφθονον βελανίδιον ἐφετεινῆς ἐσωδείας, καὶ πρὸς γνῶσιν τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Θηβῶν χοιροτρόφων.

Ὁ ἐκδότης ΝΙΚΟΛ. ΣΠΥΡ. ΒΡΥΖΑΚΗΣ

ΤΥΠΟΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ

ΕΤΟΣ Α'. ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ 10 ΙΟΥΛΙΟΥ 1876. ΑΡΙΘ. 25

ΣΦΙΓΞ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ δραχ. 10. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δραχ. 20. Τιμὴ καταχωρίτεων δι' ἕκαστον στίχ. λεπ. 50.

Πᾶσα διατριβὴ καθ' οἱας δήποτε ἀρχῆς παρανομούσης καταχωρίζεται δωρεὰν Ἐπίσης καταχωρίζεται δωρεὰν πᾶσα πραγματεία ἀφορῶσα εἰς γενικὰ συμφέροντα. Αἱ διατριβαὶ γίνονται δεκταὶ καὶ καταχωρίζονται ἀν ὧσιν ἐνυπόγραφοι. Οἱ λαβόντες τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον φύλλον θεωροῦνται συνδρομηταί. Ἕκαστος συνδρομητὴς ἔχει δικαίωμα νὰ καταχωρίζῃ δωρεὰν πᾶσαν εἰδοποίησιν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ δροσερὸς καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πλέον τοῦ δέοντος καὶ ἀνώμαλος ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε οἱ, κατὰ τὰς παραλίας τοῦ τε Εὐβοϊκοῦ καὶ Καρυθιακοῦ κόλπου, προσελθόντες πρὸς χρῆσιν θαλασσίων λουτρῶν, μένουσιν ἄπρακτοι, εἰς μάτην ἱκετεύοντες τὸν Ποσειδῶνα καὶ Αἴολον, ἵνα τὴν μῆνιν αὐτῶν πραΰνωσιν.

— Κατὰ τὸ ἄρτι συνταχθὲν μητρῷον τῆς Ἐθνοφυλακῆς ὑπὸ τοῦ δημάρχου Θηβαίων, 800 τοὐλάχιστον εὔζωνοι ὁπλῖται θέλουσιν ἀποτελέσει ἱερὸν λεγεῶνα ἐθνορρουρᾶς, ἐὰν μὴ, ὡς πολὺ φοβούμεθα, ὁ περὶ τούτου νόμος, ὡς πάντες οἱ νόμοι τῆς Ἑλλάδος, μείνῃ ἐν χάρτῃ μόνον γεγραμμένος.

— Μανθάνομεν παρ' ἀξιοπίστου πηγῆς, ὅτι ὁ δήμαρχος Τανάγρας ἐγκαταλιπὼν τὴν ἕδραν τοῦ Δήμου, μετέβη εἰς χωρίον Λιάτανι, ἔνθα παρεμβάλλει προσκόμματα εἰς τὴν βεβαίωσιν τῶν φόρων, ἐνεργουμένην αὐτοπροσώπως μετ' ἄκρας ἀμεροληψίας καὶ εὐθύτητος ὑπὸ τοῦ παντὸς ἐπαίνου ἀξίας οἰκονομικοῦ ἐφόρου Θηβῶν Κυρίου Νικοθέου. Ποιεῖ δὲ τοῦτο ὁ Κύριος Δήμαρχος, ἵνα εὐαρεστήσῃ εἰς τοὺς πάτρωνάς του, οἵτινες ἐχολώθησαν σφόδρα· διότι ὁ κ. οἰκονομικὸς ἔφορος, εἰς τὸ συμφέρον καὶ μόνον τοῦ δημοσίου ἀποβλέπων, δὲν συνήνεσε νὰ χορηγήσῃ τὸ σπουδαῖον τοῦτο τμῆμα εἰς συνεταιρισθέντας ἐνοικιαστὰς ἐπὶ εὐτελεῖ προσφορᾷ ἐνοικίου.

— Διαθρυλλεῖται ὅτι ἐν τῇ Ἁλικῇ Θίσβης κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ἅλατος ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου τῆς καλλιεργείας πρὸς τὸν ἀλατοπωλικὸν συμβαίνουσι πραγματά τινα, ἅτινα, ἐὰν ὄντως ἀληθῆ, ὁ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὀφείλει ὡς τάχιστα νὰ διατάξῃ τὰ δέοντα, ἵνα μὴ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου τοσοῦτο ἀπροκαλύπτως παραβλάπτωνται. Πρὸς ἄρσιν πάσης τοιαύτης ὑπονοίας ἔπρεπε βεβαίως ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ νὰ ᾖ παροῦσα κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ παραλαβὴν τοῦ ἅλατος, καὶ ἀποροῦμεν, διατὶ δὲν διετάχθη ὁ κ. Ἔπαρχος Θηβῶν νὰ ἀπιτελέσῃ τὴν σπουδαίαν ταύτην ὑπηρεσίαν. Οἱ βουλευταὶ Θηβῶν εἶσιν βεβαίως εἰς κρείττονα ἡμῶν θέσιν νὰ δώσωσι περὶ τούτου σαφεῖς πληροφορίας. Ἄλλως τε, ὡς μανθάνομεν, τὰ συμβαίνοντα ἐγένοντο γνωστὰ πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

— Δυστυχῶς ἡ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου διαθεθεῖσα εἴδησις, ὅτι ἐν τοῖς χωρίοις Δαρμάρι καὶ Κριεκούκι ἐνέσκηψεν ἡ κολλητικὴ νόσος ἐξανθηματικὸς τύφος καὶ ἦν ἐπεβεβαίωσαν οἱ ἀξιότιμοι ἰατροὶ Ν. Μερεντίτης, Θ. Νικολαΐδης καὶ Λ. Πετούσης, καὶ ἦν τινὲς δὲν ἐπίστευσαν, διότι δὲν ἔτυχε νὰ ἴδωσι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ νοσήματος τούτου σημεῖα, ἀποδεικνύεται ἤδη ἀληθεστάτη ἐκ τῆς μεταφορᾶς γυναικός τινος ἐκ τοῦ χωρίου Κριεκούκι, φερούσης καθαρώτατα τὸν τύπον ἐξανθηματικοῦ τύφου. Τὴν γυναῖκα ταύτην, προσωρινῶς διαμείνασαν ἐν τινι ξενοδοχείῳ, ἐπεσκέψαντο οἱ ἐνταῦθα ἰατροί, οἵτινες ὡς μανθάνομεν, οὐδεμίαν πλέον ἔχουσιν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ὑπάρξεως ἐξανθηματικοῦ τύφου ἐν τοῖς εἰρημένοις χωρίοις.

— Ἀπό τινων ἡμερῶν διῆλθεν ἐντεῦθεν εἰς ὠλαμὸς ἱππέων, διοικούμενος ὑπὸ τοῦ ἀνθυπιλάρχου κ. Ζέρβα καὶ διευθυνόμενος εἰς Λαμίαν, ἵνα τεθῇ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς μεταβατικῆς ὑπηρεσίας Κ. Δαγγλῆ.

— Ὁ ἱκανώτατος καὶ τιμιώτατος ὑπάλληλος Κ. Σταματάκης, ἔφορος τῶν κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα ἀρχαιοτήτων, ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα ἐκ Τανάγρας, ἔνθα ἐπὶ μῆνας ἔμενεν ἐπιστατῶν καὶ ἐποπτεύων τὰς ἐκεῖ ἐνεργουμένας ἀνασκαφὰς δαπάνῃ τοῦ Κ. Παππαῤῥηγοπούλου. Ἐν ἑκατοστύσιν ἀρχαίων τάφων ἀνορυχθέντων εὑρέθησαν πλεῖνα ἀγαλμάτια καὶ ἀγγεῖα οὐκ ὀλίγα, πληρώσαντα ἀρκετὰ κιβώτια, εἰς Ἀθήνας ἀποσταλέντα. Τινὰ τούτων εἰσὶν ἀριστουργήματα, μαρτυροῦντα τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἀρχαίας καλλιτεχνείας τε καὶ φιλοκαλίας. Ἀνευρέθησαν προσέτι οὐκ ὀλίγα ἐπιτύμβια ἐπιγράμματα καὶ ἀνάγλυφα, κατατεθέντα ἐν τῷ ἀξιολόγῳ καὶ ὡσημέρᾳ πλουτιζομένῳ ἀρχαιολογικῷ μουσείῳ Τανάγρας. Ὢ! ἂν ἐγνώριζον οἱ πρόγονοι ἡμῶν, ὅτε τοὺς οἰκείους αὐτῶν νεκροὺς ἐκήδευον, ὅτι μετὰ χιλιετηρίδας ὅλας οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν μετὰ θρησκευτικῆς, ὡς εἰπεῖν, εὐλαβείας ἤθελον ἀνορύσσει τοὺς τάφους τούτους, ἵνα σώσωσιν ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ πανδαμάτορος χρόνου τὰ ἀριστοτεχνήματα καὶ τὰ ἀπογαιωθέντα αὐτῶν